

De balans Chris De Stoop

Met een uitvoerig verhaal over journalistiek en zijn gebundelde reportages neemt schrijver Chris De Stoop (58) in 'Ex-reporter' afscheid van de journalistiek. Hij meent dat er niet genoeg in wordt geïnvesteerd en zal zich voortaan alleen nog aan boeken wijden. Hier maakt hij zijn persoonlijke balans.

Wat zijn uw belangrijkste activa?

'Behalve een mooi, oud huis met een wilde tuin zijn dat mijn liefde voor verhalen en mijn sociaal engagement. Een erfenis van mijn moeder: zij kon vroeger als geen ander vertellen, en onrecht verdroeg ze niet. Mijn vader, het prototype van de stoere boer, gaf me onafhankelijkheidszin, koppigheid en doorzettingsvermogen mee.'

Wie heeft in u geïnvesteerd?

'Mijn leraar Nederlands, de dichter Anton van Wilderode, wijdde me in de literatuur. Als kind wilde ik al schrijver worden. Bij Knack, mijn enige werkgever, kreeg ik jarenlang alle tijd, ruimte en vrijheid. De legendarische hoofdredacteur Frans Verleyen was mijn tweede mentor en nam me vaderlijk aan zijn hand. Maar het best functioneerde ik onder Rik Van Cauwelaert, die me erg stimuleerde. Toen mijn broer vijf jaar gelden stierf, gaf hij me meteen verlof zonder wedde, wat toen niet vanzelfsprekend was.'

Investeert u in anderen?

'Meer dan anderen heb ik maatschappelijke dossiers op de politieke agenda gezet. 'Ze zijn zo lief meneer', over mensenhandel, had een enorme impact, ook internationaal. Later schreef ik over de zogenaamd illegale vluchtelingen, waarna de regering aan kinderen recht op onderwijs gaf.

En in 2010 was het boek over Muriel Degauque, de eerste Belgische zelfmoordterrorist, een eye-opener. In deze fase investeer ik in mijn familie. Die heeft vroeger een prijs betaald, omdat ik er soms niet was toen ik er moest zijn.'

Ik ben allergisch voor competitie.

Wie zit in uw raad van bestuur?

'In de eerste plaats mijn vrouw, die ook mijn eerste lezer is. Voorts raadpleeg ik geregeld enkele goede vrienden en mensen van De Bezige Bij. Het beste advies dat ik kreeg en doorgeef, is dat je altijd de mens achter het nieuws moet blijven zien.'

Wie zijn uw concurrenten in het leven?

'Ik ben allergisch voor competitie, maar de journalistiek is per definitie competitief. Sommigen zien me wellicht graag verdwijnen, maar anderen juist niet, merkte ik de voorbije weken. Ik heb ook vijanden gemaakt. Na 'Ze zijn zo lief meneer' werd de bende van de miljardair opgerold: die kan wellicht mijn bloed drinken. Na 'Vrede zij met u, zuster' kreeg ik zware bedreigingen van een Brusselse salafist. Ik werd ook even ontvoerd en ben beschoten door een Albanese bende, de kogels scheerden rakelings langs me heen.'

Bent u vaak in het rood gegaan?

'Zeker. De combinatie van journalistiek en boeken was loodzwaar. Soms werkte ik maandenlang dag en nacht tegen de klok en ging ik heel diep. Dankzij dat spartaanse doorzettingsvermogen van mijn vader kon ik dat aan. De dood van mijn broer was een keerpunt. Sindsdien probeer ik trager en bewuster te leven.'

Is uw balans in evenwicht?

'Mijn knagend geweten jaagt me nog altijd op, zij het minder dan vroeger. Ik heb nog steeds te weinig talent om van het leven en het moment te genieten. Maar ik heb kunnen doen wat in mijn jeugd diep in mij leefde. Op mijn oude dag zal ik niet met spijt terugkijken.'

BERT VOET

Mijn knagend geweten jaagt me nog altijd op, zij het minder dan vroeger.

